

ring er anledning til en vis debat. Hvis fru Henriette Kjær ikke mener, der kan finde en debat sted under en førstebehandling, er det da vist udtryk for, at Det Konservative Folkeparti tænker lidt for meget på at få indflydelse ad lukkede kanaler og i lukkede fora og fuldstændig har glemt, at der i hvert fald en gang imellem også foregår en åben demokratisk debat her i Folketingsalen. Det ville have klædt Det Konservative Folkeparti antydningvis at have nogle forslag til, hvad der skulle gøres over for det problem, som man anerkender, nemlig voldsomt stigende udgifter for det offentlige og for patienterne til medicin.

Men det kan man altså ikke få. De Konservative og Venstre er imod. De er uansvarlige i forhold til samfundsøkonomien, og de har ikke nogen bud, de vil lægge åbent frem, kan man konstatere.

I SF mener vi som sagt, at regeringens forslag er nødvendigt. Vi havde gerne set, det var endnu strammere, end det er. Det indeholder et prisstop. Vi mener sådan set, at hvis man sammenligner danske medicinpriser med niveauet i andre lande, vi kan sammenligne os med, havde der været basis for at lave en egentlig nedsættelse af medicinpriserne i Danmark, og der havde været basis for at lave en egentlig priskontrol. Det har regeringen altså ikke ønsket, og det må vi så tage til efterretning.

Så er der spørgsmålet om den såkaldte omvendte G-ordning. Her er det blevet kritiseret såvel fra lægeside som fra medicinalindustriens side, at det kan føre til, at patienter ikke får den medicin, som de har mest behov for. Hertil er jo kun at sige, at hvis de praktiserende læger, som ordinerer medicinen, gør sig den ulejlighed at vurdere, hvilken konkret medicin den pågældende patient har brug for, og samtidig gør sig den ulejlighed at kigge på, hvad der er til rådighed på markedet, og hvad det koster, er det til enhver tid inden for lægens muligheder uden det store besvær at sørge for, at patienten får den bedste medicin til den billigste pris, der overhovedet er tilgængelig. Det kræver kun, at lægen kan sit fag og gør sit arbejde, og det må man da gå ud fra at danske læger gør.

Jeg synes i denne sammenhæng, at det kunne være væsentligt at sige, at hvis der er problemer for lægerne i den forbindelse, så lad os da give en bedre information, som gør det endnu nemmere for lægerne at sikre den bedste og billigste medicin til deres patienter.

Om den analoge substitution er der kun at sige, at de samme argumenter gør sig gældende. Lægen må sikre, at patienten får det middel, han eller hun har brug for, til den billigste pris.

For SF er det væsentligt at sige under denne debat, at det hele ikke kun handler om økonomi. Det handler også om sundhedspolitik, og en meget væsentlig del af problemstillingen i forbindelse med lægers ordination er jo, at der på en lang række områder bliver ordineret alt for meget medicin. Der finder i Danmark et massivt overforbrug og misbrug af medicin sted. Det vil vi gerne have stoppet, både fordi det er sundhedsmæssigt rigtigt og vi skylder patienterne at stoppe det, og fordi det også er et middel til at nedbringe udgifterne på bestemte områder af sundhedsvæsenet, så vi kan løse andre problemer, ventelister f.eks.

Derfor vil jeg spørge sundhedsministeren, om hun ikke er indstillet på i denne forbindelse at tage initiativer, som i forbindelse med Medicin-kommissionens arbejde og andre mulige tiltag kan være med til målrettet, permanent, landsdækkende at nedbringe det overforbrug, det misbrug af medicin, som finder sted, for at gavne patienterne, for at gavne dansk sundhedspolitik og for at gavne de offentlige direkte og indirekte udgifter til vores sundhedsvæsen.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hr. Jørn Jespersens skinhellighed er da helt fantastisk. SF har åbenbart på et tidligere tidspunkt end i dag givet ministeren tilsagn om, at man vil støtte et sådant lovforslag, som vi står med i dag. SF har åbenbart drøftet disse tiltag med ministeren på et tidligere tidspunkt, og derfor ved hr. Jørn Jespersen også godt, at det er en skindebat, vi har i dag.

Jeg kan sige hvad som helst fra denne talerstol, for ministeren har sit flertal hjemme, idet SF og Enhedslisten har lovet at støtte det. Det er i hvert fald det helt klare indtryk, jeg har.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg håber sandelig ikke, at der foregår alt for mange skindebatter fra Folketingets talerstol, men jeg kan selvfølgelig kun tale på egne vegne.

Jeg kan bare sige, at hvis fru Henriette Kjær har nogen argumenter, der kan påvirke debatten, er de meget velkomne, men de er ikke kommet indtil nu.